

Häggsjöns Varjehanda

Årgång 16 Nummer 15

Häggsjöns Intresse- och Fiskevårdsförening

Juni 2013

Medarbetare i detta nummer:

- Nils-Erik Westerholm
- Christer Nordieng
- Ann-Catrine Henriksson
- Åke Westin
- Barbro Westerholm

I det här numret:

Ny järnvägssträckning	1 13
Kallelse till årsmöte, dagordning o verksamhetsberättelse	2
Den lilla röda stugan vid vägens kant	3 7
Några minnen från älgjakter som varit	4,5 6,7 9
Unga fiskare Sommarcykelväg	10
Gravströmsholmen/ Åkerön	12
Kalendarium Mat- o Baksidan Häggsjöloppan	14

Järnväg och/eller sommarcykelväg?

En sommarcykelväg på Norrstigen tycker väl alla är enbart positivt, men en ny sträckning av järnvägen som drar från Kallbäcken och rakt över norra delen av Häggsjön och in i en tunnel mot Mark, är ett hot som definitivt känns olustigt.

Föreslagen dragning med markerade punkter för provborring

Ådalsbanan mellan Sundsvall och Härnösand uppfyller inte de krav som ställs varken för person- eller godstrafik. Nuvarande sträckning har branta lutningar och tvära kurvor, och en ny sträckning behövs för att korta ner avståndet som idag är 14 km längre än vägen mellan städerna. Den nya järnvägen ska även lätt kunna byggas ut till dubbelspår. Planeringen har nu framskridit så långt att provmätningar gjorts både på land och i sjön.

Läs vidare om järnvägen på sidan 13

Vad gäller sommarcykelväg avser Trafikverket och Härnösands kommun att rusta upp där så behövs, skylta och marknadsföra sträckan på Norrstigen från Kallbäcken fram till E4 Älandsbro.

Läs vidare om sommarcykelväg på sidan 10

Chefredaktören/utgivaren har ordet

För första gången på flera år har vi lyckats distribuera tidningen till midsommar, vilket alltid är en ambition, men som sällan infrias.

I denna tidning har vi en lååång artikel, nog den längsta någonsin. Tack vare det har vi kunna gå tillbaka till 16-sidig tidning igen. Oavsett om man är älgjägare och känner igen sig eller om man aldrig kommit i kontakt med denna speciella sysselsättning, får man en rolig stunds läsning. Illustrationerna för-

stärker de dråpligheter som beskrivs.

Den lilla röda stugan vid vägens kant som vi numera äger, har en lång historia. Något av materialet i artikeln ska vi se till att göra en informationstavla av vid stugan.

Det hot om ny sträckning av järnvägen är något som vi kanske får anledning att samlas kring framledes när det ges tillfälle till samråd och remissvar. Följetongen Gravströmsholmen > Åkerön forts-

ätter och är nu uppe i högsta instans. Man undrar lite om det är rätt använd tid av inblandade myndigheter att ägna detta ärende så mycket tid.

Vi presenterar några unga storfiskare, och i anslutning till detta har vi fått ett spännande recept på gädda som är förklädd till krabba(!). Detta måste testas.

Snälla ni, skicka in bidrag till tidningen! Långt eller kort spelar ingen roll, allt uppskattas
/Barbro

Kallelse till årsmöte den 7 juli 2013 kl. 14:00 i Häggsjöviken

Packa picknickkorgen och tag gärna med något att sitta på då vi ses i Häggsjöviken.

Förslag till dagordning för Häggsjöns Intresse- och Fiskevårdsförenings årsmöte i Häggsjöviken den 7/7 2013

1. Mötets öppnande
2. Godkännande av kallelsen
3. Godkännande av dagordningen
4. Val av mötesordförande, sekreterare samt 2 justeringsmän
5. Verksamhetsberättelse
6. Revisionsberättelse
7. Ansvarsfrihet för det gångna året
8. Val av 2 styrelseledamöter för en tid av två år där Barbro Westerholm och Kurt Eriksson står i tur att avgå
9. Val av 2 styrelsesuppleanter för en tid av 1 år, där Carl-Göran Hagelin och Åke Westin står i tur att avgå
10. Val av utgivare av Häggsjöns varjehanda för en tid av 1 år där Kurt Eriksson står i tur att avgå
11. Val av revisorer för en tid av 1 år, där Margareta Wicander och Ragnar Westerlund står i tur att avgå
12. Val av festkommitté för en tid av 1 år, där Gunilla Jacobsson står i tur att avgå
13. Val av 2 ledamöter till valberedning för en tid av 1 år, där Anders Lindqvist och Gunnar Forsén står i tur att avgå
14. Övriga frågor
15. Mötets avslutande

Välkomna till Häggsjöviken /Barbro Westerholm

Verksamhetsberättelse 2012– 2013

Styrelsens sammansättning under året har varit:

Ordf.: Barbro Westerholm
Skr.: Kurt Eriksson
Kassör: Kurt Eriksson
Ledam.: Edor Olofsson
Kjell-Erik Näslund
Jörgen Pettersson
Suppl.: Carl-Göran Hagelin
Åke Westin
Revisor: Margareta Wicander och
Ragnar Westerlund
Festkom: Gunilla Jacobsson

Föreningen har under verksamhetsåret 2012 haft 72 medlemmar, en lite minskning från ifjol. Liksom förra året har vi glädjande nog många stödmedlemmar som bor utanför Häggsjö.

Ekonomi är fortsatt god, och förra årsmötet gav styrelsen i uppdrag att inköpa ett partytält som både kan användas vid föreningens sammankomster och lånas av medlemmarna. Detta är genomfört och vi har nu ett stadigt tält på 40 kvm, som jag hoppas blir till god användning.

Föreningen har även blivit fastighetsägare då man köpt det s.k. Jakt-slottet av Häggsjö älglag för 1 kr. Fastigheten har varit fattigboende i Häggsjö kommun och föreningen skall försöka hålla den i skick så att den kan bevaras. Någon form av information vid stugan ska även sättas upp.

Önskemålet om en bilagd telefonlista vid tidningsdistributionen har vi inte kunna uppfylla. Dels har endast ett fåtal medlemmar lämnat in telefonnummer, dels säger en lista med 70 namn och telefonnummer inte så mycket om man inte har någon koppling till fastighet.

Vi är en ideell förening och jag vill uppmana samtliga medlemmar att komma till årsmötet eller på annat sätt ta chansen att framföra önskemål om aktiviteter och insatser.
Barbro Westerholm

Den lilla röda stugan vid vägens kant

Det händer någonting nästan jämt ute i våra byar. Det rivs och det byggs och donas med än det ena, än det andra. Just nu ser det ut som om vi kan glädjas att den röda stugan ovanför järnvägen efter bruksvägen håller på att räddas åt eftervärlden av intresseföreningen på initiativ av Birgit o Gunnar F. Ett mycket lovvärt initiativ, för jag säger bara, tänk om den stugan kunde tala! Vilken fascinerande historia den skulle kunna berätta.

Virket är förmodligen från 1700-talet, och ingick i ett hus som stod i Granliden bebodd av en landbondefamilj som brukade de nu igenväxta lägdorna öster om nuvarande gårdarna. När sedan kustlandsvägen byggdes 1880, ombesörjdes postbefordran med diligens mellan städerna några dagar i veckan med ungefärlig tidtabell. Då anlätade Åvike bruk och en tegelfabrik som låg i Muggårdsviken en kvinna som skulle hämta posten åt sig. För att kvinnan skulle ha tak över huvudet under väntetiden revs det uttjänata landbondehuset och en stuga byggdes av virket, ungefär där bruksvägen kommer in på kustlandsvägen.

Vid den här tiden hade en bonde i Gnistring, så då var en egen by i Häggdånger, en dräng som hette Erik Höglin. Bonden hette Wallin och var förutom storbonde medlem i kommunfullmäktige och fattigvårdens ordförande. Drängen Erik var egentligen ingen dräng utan han var ”inhyses” då han sedan barn-

domen hade klumpfot som åkomman benämndes. För den skull hade han i hela sitt liv haft sin hemvist hos Wallins där han fick hjälpa till med de göromål han kunde utföra. För detta fick han mat och kläder, om han fick några pengar vet jag inte, ej heller om han fick något från kommunen. Erik Näslund i Häggsjö var hans förmyndare, vilket han skötte med stort förtroende.

Men åldern började ta ut sin rätt och Höglin kunde inte utföra sina vanliga sysslor. Wallin rev den stuga som postdamen använt då den inte an-

gor som beboddes av personer som av någon anledning inte kunde försörja sig själva. Kommunen bestod med ved och någon krona i underhåll. Häggdångers kommun hade liknande stugor i Lindom och Hov och ett litet torp i Glon. Så fungerade fattigvården på den tiden. Vägfarande från byarna kände ansvar och kontrollerade att det rök ur skorstenarna när det så skulle göra. När de inte längre kunde klara sig själva i sina stugor fick de komma in på någon inrättning där de i regel efter att ha försökt vänja sig vid ordnade förhållanden, dog efter någon vecka.

vändes längre, och timrade upp den på sin mark vid bruksvägen. Fattigvården stod för kostnaderna och Erik Höglin blev den första att bebo den. Landbondestugan som låg bredvid och även den på Wallins mark, inköptes också av fattigvården och båda stugorna blev fattigstu-

Höglin trivdes som fisken i vattnet i sin lilla stuga och som ett tidsfördriv började han på dagarna gå ned till Ansåsen på gränsen mellan Gnistring och Gåsnäs där en grind över kustlandsvägen var belägen. Ganska snart insåg han att det var synnerlig-

(Forts. på sidan 9)

Några av mina minnen från älgjakter som varit.

Min älgjaksintroduktion blev av tror jag 1966. Min svärfar Erik Näslund ville att jag skulle följa med på lite höstjakt en dag då älgjakten startade. Jag minns att hans pass var beläget efter Krångevägen, ner mot kurvan alldeles innan Kallbäckstjärnen. Där var det ett trätorn byggt alldeles vid dikeskanten som Erik huserade i. När man åker den vägen nu så ser man inget av vad som har utspelats på den platsen, för det är alldeles oigenkännligt på grund av all skog som har växt upp med åren. Men alla minnen finns kvar i mitt huvud precis som om det var igår jag satt på älgpass med svärfar Erik. Det passet kallades för "Skalpasset" på grund av alla skalade ägg som åts under dom dagar vi satt där. En ordentlig hög vart det efterlämnat under bräderna som skulle vara golvet till vår 3-dagarsboning i skogen. Vi var högt uppsatta personer dom dagarna....hela en meter över backen. Det var bra sa Erik, för då fick inte djuren vittring på oss tyckte han. Det var även det passet som det beryktade dyngpaketet skickades till skogs ifrån. Det gick till så här enligt vad som har berättats för mej, att Erik hade lite svårt att röra sig på äldre dagar, och eftersom han satt 1 meter upp i luften, och en stege som inte var så lätt att klättra upp och ned på, så hade nöden igen lag när han vart skitnödigg. Så han tog fram en tidning ur ryggsäcken som var tänkt som eldtänne till en eventuell jaktbrasa kanske vid ett annat tillfälle, satte sig och gjorde ifrån sig sina behov på mittenuppslaget, vek ihop tidningen och gjorde ett ordentligt paket av allt ihop. Sen

skulle han göra sig av med skitpaketet på något sätt också, för det kunde ju inte ligga och osa dynga på passet. Efter en stunds funderande kom idén. Han hade ett par ordentligt kraftiga byxhångslen som kopplades loss från byxlinningen och spändes upp mellan takstolparna, lade dyngpaketet på plats och sträckte upp hängslena som en jätteslangbella och skickade ut paketet med tidning och skit rätt ut i skogen. Sen var problemet löst för Erik. Större slangbella har nog inte skådats i dessa trakter tror jag. Strax söder om detta så kallade "Skalpass" finns en liten bergsrygg som sticker ut ner mot Krångevägen och norra delen av Svartbäckstjärnen. Där ska det enligt vad jag har fått berättats för mej, ligga en del tomma pappsnydosor som svärfar Erik gömde under stenar här och där på det som då var ett litet hygge. Av detta lilla hygge ser man inget av idag, men för ca 30 år sedan var vi och letade under en massa stenar i tron om att hitta lite av dom små anteckningar som Erik gjorde. Det hade varit mycket roligt att få se dessa små lappar som han skrev sina funderingar och upplevelser på från

jaktdagen kanske. Men det var som att leta en nål i en höstack. Det är och förblir väl bevarade jakthemligheter. Det var också i detta område som det förekommit "fulla flygfän." Det gick nog till på detta viset tror jag....Erik hade lite långsamt en del dagar kanske när han satt på sitt pass. Han kom på idén, att om man dränkte in lite limbitar i rödsprit och slängde ut på backen så kanske det kom någon fågel och åt i sig av denna spritmarinerade limpa. Och det var precis vad som hände. Bra mång pärskrikor hittade dessa godbitar och näbbade i sig. Det vart inte den vanliga låten på fågelsången om man säger så, utan det blev bara något långt utdraget läte som inte förekommit i fågelskogen tidigare. Dessutom blev liksom flygför-

mågan lite nedsatt. En del kunde inte flyga alls och en del försökte greppa tag om den kvist dom landade på om dom nu lyckades lyfta från marken över huvudet. Landade dom på en kvist så var det lite si och så med greppförmågan med klorna. Dom tippade liksom över ända och hängde upp och ner tills dom förlorade greppet om kvisten och försvann ner i blåbärsriset. Baksmällan var nog kraftig när dom skrånande fåglarna nyktrade till, men Erik, han hade roligt han. Sen kom då den tiden några år senare, då inte Erik orkade vara med på jakten. Då fick under-tecknad ta över platsen som han

(Forts. på sidan 5)

Några av mina minnen från älgjakter som varit Forts.....

hade i laget och fortsätta i Eriks fotspår med älgjakten i Häggsjö. Vad gör man då tänkte jag. Ingen egen bössa, ingen licens och inga skjutprov var gjorda. Jag pratade med Erik om detta, och han tyckte att vi kunde i alla fall fara in till stan och ta en tur på Blombergs Järnaffär som då låg där Systemet och Intersport har sina lokaler idag. Där fanns en vapenavdelning som var mycket välsorterad i mina nybörjarögon. Sagt och gjort. Vi for in och tittade på lite olika bössor och jag fastnade för den som jag har kvar än i dag. Det blev en Husqvarna 9,3 x 62. En riktig "Elefantbössa" enligt några i jaktlaget. Ammunition köptes också så nu var det bara att lägga sig på ett bra ställe på byn och prova sin nyinköpta "knallpåk". Första skotten gick väl så där, men sen började bössan uppföra sig lite konstigt när jag fortsatte att skjuta. Det visade sig att gevärsstocken hade börjat att spricka. Vad gör man i en sådan situation. Jag ville inte lämna tillbaks geväret till järnaffären heller, för jag hade hunnit bli lite småkär i mitt första gevär. Jag funderade och funderade. Till slut var det en i jaktlaget som kom på att uppe i Sollefteå, på I 21, fanns det en skicklig vapentekniker som hett Malte Beer. Sagt och gjort. Jag tog kontakt med farbror Malte, tog bössan och stack upp till I 21:s regelemente i Sollefteå, det var ju fort gjort eftersom jag bodde i Sollefteå stad då, sökte reda på vapenverkstaden och fick kontakt med Malte. Ingen fara med det här sade Malte när han såg sprickan i kolven, detta fixar jag till åt dej. En vecka tog det, sen fick jag hämta bössan. Sen har det fungerat alldeles utmärkt. Han sade åt mej ett lärorikt ord innan jag lämnade vapenverkstaden.... Du ska vara noga med att kolla så att kolvbultarna är riktigt åtdragna så behöver du inte vara orolig. Tack Malte, som är borta

sedan många många år..... Du räddade älgjakten åt mej det året. Min premiärskjutningen på en älgskyttebana kommer jag också ihåg. Den var på Gissjöbanan här uppe i Kramfors. Mycket spännande var det. Jag kände mej riktigt stor då. Tänk att få fara på en älgskyttebana med en alldeles egen bössa. Jag kände att jag äntligen platsade i dom stora grabbarnas gäng. Det satt väl en sju, åtta gubbar efter väggen till klubbstugan och väntade på sin tur att få skjuta. Det var ledigt på platsen för stående skjutning, så jag stegade dit och sköt mina fem skott. Det blev lite konstigt tyst runt omkring mej tyckte jag. Skjutandet upphörde liksom även vid den rörliga banan. Sen kom ett par farbröder fram och frågade vad jag hade att skjuta med. Ja... sa jag....Det är en Husqvarna 9,3 x 62:a upplyste jag dessa herrar om. Jojo du.... Vi förstog nog att det var "na groft" sa en av gubbarna..... det smäll ju så förbannat. Jaha tänkte jag. Det är väl en elefantbössa ändå då som jag har fått tag på. En rolig kommentar från gubbarna vid klubbstugans vägg var det i alla fall när jag tänker tillbaks efter alla dessa år. Den första tiden som passkytt i älglaget satt jag på samma ställe som Erik gjorde, det vill säga efter Krångevägen Det var ett väldigt stort ögonblick för mej när jag klättrade upp på stegen och gjorde mej hemmastadd i passet. Då kom minnena tillbaks... På allt som vi gjort tillsammans och varit med om. Äggätning med tillhörande skalhög under passgolvet.....Georg "Snoddas" Nordlanders mopedbesök med hans välkända sång som han alltid sjöng.....JAG SVÄVAR.. HÅ HÅ från en oljerykande moped, som var så sned och vind att om man gjorde en jämförelse

mellan en roccocobyrå och "Snoddas" moppe, så var byrån ganska rak och fin i sina svängande och böljande former. Sen hördes det väldigt väl när Georg startade mopedåkandet uppe på byn. Det rasslade och skramlade ordentligt om detta ekipage, så man visste ganska väl när man skulle få det dagliga besöket av "Snoddas."

Uppsättning av snubbeltråd i skogen bakom våra ryggar med uppkopplade plåtburkar vid en

av takstolparna på passet, som skulle varna oss när älgarna kom åt tråden och det skulle skramla ordentligt i dessa plåtburkar... eller som Erik sade åt mej en gång att ordna med två snören som vi fäste upp i passtaket, så vi kunde hänga upp bössan i dessa snörstumpar och då var det bara att koppla greppet om gevärskolven när det var dags att skjuta. Erik ville nämligen ta sig en lite tupplur på eftermid-

dagarna se, och när det var dags att skjuta ett eller flera skott ef-

(Forts. på sidan 6)

Några av mina minnen från älgjakter som varit Forts.....

ter det att skramlet av plåtburkarna hade hörts, så skulle det bara vara att sätta sig upp, greppa efter geväret och sikta och trycka av. Problemet med detta var att vi båda var högerskyttar, så älgen fick bara komma från vänster sida om passet. Det var ingen bra idé tyckte vi, så denna idé vart omgående skrotad.

Sedan skulle jag få byta pass tyckte vår jaktledare Nore Westerholm. Jag skulle sitta lite längre in mot södra änden av Rödmyran. Vi kom överens om en tid några dagar före jakten när vi skulle träffas och se ut min nya plats för ett älgpass. Dagen och tiden för träffen kom och vi gick in på en liten körväg som fanns in mot myren. Det första vi stöp i var vad Nore trodde sig vara en björnskit, stor och rund med ett avnyp på toppen i form av en utdragen spets. Det var också spår av blåbär i hela kalsat. Jag tror nog att vår garvade jaktledare vart lite fundersam på vad han såg, så det knep nog till även i Nores mage lite, för efter ett tag stog Nore med sina byxor nere på knäna och gjorde en nästan lika stor hög, fast inte med blåbärsinslag förstås... och i samma stund pekandes med

hans berömt stora händer, och med hans bullrig stämma sa han till mej...Här ska du sitta pojk. Och så fick det bli. Det var bara att börja planera och förbereda. Vad skulle jag sitta på och skulle

jag bygga mej ett pass. Det fick bli en gammal bilstol som hade sett sina bästa dagar och som sattes fast ovanpå en stubbe. Jag kan bara konstatera att om och när man sitter på ett sådant sittunderlag en hel dag, så går man liksom lite konstigt när man ska lämna passet på kvällskvisten. Det känns lite svampigt i rumpen. Det var inte skönt, men vad gör man. Man var ju passkytt nu i jaktlaget. Mycket stort för mej. Vid ett annat tillfälle minns jag att Nore sade åt mej att sitta på hans pass efter Nynäsvägen där Hammarforsens kraftlina går över skogen norrut. Du behöver inte ta med dej något ätbart sa han, för det hade han i sin ryggsäck som stod kvar på passet. Dagen hade varit mycket varm så det första jag gjorde var att ta mej lite dryck så jag fick den värsta törsten släckt. Han hade även sagt att det fanns en korvring i ett paket också som jag fick ta av. Efter ett tag blev hungern påtaglig så jag tänkte att jag tar mej en ordentlig korvbit då. Jag tog upp korvpaketet ur ryggsäcken men tyckte att det såg lite konstigt ut inuti paketet och döm om min förvåning...Jag har inte sett så många flugägg på en falukorvring någonsin. Först kräktes jag, och sen flög korvringen i en jättebåge rakt in i grankvistar och lövsly. Sen var jag inte hungrig mer den dagen kan jag lugnt påstå. En som skrattade med bullrig stämma åt allt detta när han fick reda på det var Nore Westerholm. Jag tyckte det ekade över hela Nynäs.

Min största händelse när det gäller älgjakt, var nog när jag fällde 24-taggaren uppe vid Älgtjärn.

Det var på eftermiddagen den 7:de september 1976 kl: 1515 som skotten sköts uppe tjärnen. Jag satt på pass uppe på en timmerhög som var upplagd vid vägen. Jag satt med ryggen mot en slybuskage när jag hörde något konstigt på läggdan på andra sida buskarna. Det hördes precis

som det kom ett par hästar eller kor springande bakifrån. Jag fick tanken i huvudet att nu har svärmors kor eller häst kommit på rymmen. Jag hann inte tänka tanken klart förrän denna skogens bjässe stod 10 meter ifrån mej. Hur han hade transporterat denna enorma krona som han bar på genom lövslyet, utan att jag hade hört något, fattar jag än inte till dags datum. Det hördes inte något. Inte ett knak, inte ett prassel av löv mot älgkronan. Han bara stod där och blängde på mej. Sen när älgturen insåg, att det kanske var hans baneman som satt på timmerbunten...ja då vart det fart. Över åkern och ner mot tjärnen bar det av i full galopp och vände skogens största älgarsle mot mej. Jag missar honom tänkte jag, men han var nog lite nyfiken på vad som satt uppe på timmerstockarna också, så han stannade upp och vände hela bredsida till. Då small det. Innan det vart stopp, sprang älgen rakt igenom en bunt med fiskmjärdar som var upptravade nere vid tjärnkanten, så dom flög åt alla vädersträck. Sen hoppade den över en stenpir som användes som brygga nere vid stranden och landade sedan som tur var på grunt vatten nere vid denna stenbrygga. Ett så kallat fångskott skulle skjutas hade jag fått lära mej. Jag gjorde detta, men det visade sig att detta inte hade behövt för att när vi slaktade denna stortjur hade mitt skott varit direkt dödande. Älghjärtat var kluvet i två halvkor av mitt första skott. Denna älg var och är rekord i storlek inom Häggsjö jaktlag än idag. Om jag inte minns fel så låg slaktvikten på drygt 350 kilo. Kronan som jag senare efter mätning kunde utkvittera en guldmedalj för, hänger nu och pryder sin plats på min hallvägg hemma i Kramfors. Den har även visats och använts vid bl.a. några julskyltningar.

Ja, minnena är många.

Nilssons myra som jag satt på ett antal år. Jag krattade stigen

(Forts. på sidan 7)

Några av mina minnen från älgjakter som varit Forts.....

ner mot det passet så jag skulle slippa en massa kvistknäckningar när jag kom gående.

Ryggsäcken var så smockad med grejer att jag inte höll på att ta mej ner och ut på myren till mitt ställe som jag skulle sitta och passa ifrån. Man skulle ju vara sin egen kock med allt vad det innebär. Älg fanns det där ofta, men dom hörde ju den vandraren som kom "smygandes" med gasolköket svängande på ryggsäcken i tappert försök att ta sig fram ljudlöst.

Bräntberge, där Ture Eriksson satt på sitt Hotell Hiltonpass och skapade med sin jaktkniv lite obscena träskulpturer i sin ensamhet med Fågelmyren som skådeplats nedanför. När man satt på det passet fick man inte vara höjdrädd precis. Tornet som Ture byggt klamrade sig fast ute på en bergklack som stack ut. Det var liksom en liten hylla som själva

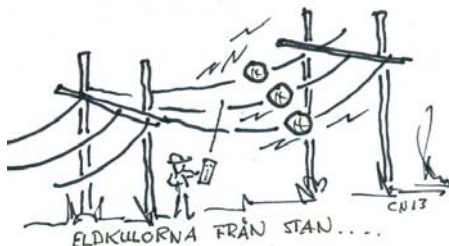

passet stod på. När man skulle sätta sig på Hiltonpasset fick man tränga sig förbi några stenar och sen gå på en smal gräsbevuxen gång uppe på bergskanten. Som morgonpass var det mycket intressant men ack så kallt om man hade otur med väderleken. Annars var det helt OK med tanke på att det var en bedärande eftermiddagssol just där. Tur var det i alla fall att passet var ordentligt fastspikat i en stadig gran som växte just där, så man satt ganska säkert ändå. Jag försökte också mej på en gång att tälja en sådan där

obsцен träfigur, men kunde bara konstatera i efterhand att Tures träpickar vann. Så var det med det.

Corneybiffpasset, som döptes efter det att en biffburk med nämnt namn kvarglömdes på en nerrasad gran som utgjorde sittplats för oss passkyttar.

Åsknedslaget inne i Härnösand. Vi stod en två tre stycken ur jaktlaget och passade under Hammarforsens kraftlinor som

var gränsen till grannlaget. Det var eftermiddag och det hade varit en varm dag, och som det då kan bli....stora blåsvarta moln på himlen om det vill sig illa. Nog drog det ihop sig alltid. Luften vart kvavare och kvavare och molnen vart svartare och svartare in mot stan. Det kändes riktigt att det var åska i luften. Plötsligt hördes en ordentlig smäll som vart ett utdraget dån in ifrån stan. Vi tänkte nog inte mer på detta, men rätt som det var kom tre eldklot fa-

rande...ett på varje kraftlina och fräste förbi ovanför våra skallar där vi stod. Direkt efter detta hördes det en lite skärrad röst på våra kommunikationsradioapparater, det var Ture Erikssons som sade,...Nå pojkar, nu jävlar sticker vi härifrån för jag fick mej en stöt genom antennen på radion. När vi träffades efter det som inträffat, fick vi reda på av Ture att han hade haft rejåla känningar i armen som höll i radioapparaten. Då kände man verkligen att naturens krafter hade haft ett litet snack med oss där på eftermiddagen under

kraftlinorna. Dagen efter stod det i ortstidningen att en stor transformatorstation på Murberget hade blivit sönderslagen av blixtnerslaget och stora delar av Härnösand hade blivit utan ström för en ganska lång tid framöver. Så haven respekt för åskan go vänner. Den är inte att leka med !!!!

Långöra. Den älgkon var lite speciell för oss. Vi hade sett henne flera år i rad, och hade nog en liten hederskod inom laget, att vi skulle freda henne under jaktperioden. Den kon hade extremt stora öron, därav vårt namn på henne. En del av våra passkyttar såg henne då och då under jakterna. Mest tror jag nog att Kurt fick besök av henne nere på Vitmyran. Älgkon, vår "Långöra" kunde rätt som det var, bara stå och titta på Kurt när han kom ner på sitt pass tidigt på mornarna, men hon fick vandra vidare. Hon blev liksom nästan vår maskot. Tyvärr slutade hon sitt vandrande runt omkring oss på andra sidan Svartbäcken, där grannlaget sköt henne. Hon blev liksom en profil på skogen.

Jaktslottet, som vi införskaffade när vi tyckte att gränsen var nådd för att sitta ute i regn och rusk och kyla vid våra raster. Kommer också ihåg när Kurt skulle steka amerikanskt fläsk som jämmt fanns, och fortfarande kanske finns i hans ryggsäck under jakten. Det blev helt vitt inne i stugans kök som även vart nästan som finrum för oss ibland. Man såg nästan inte över till bordsgrannen när fläskpannan var som hetast, men man hörde hur det puttrade och fräste uti pannan. Resultatet blev små hårda ettersalta fläskkuber som man kunde tugga och suga på en hel vecka utan att dom förändrades i sin form och färg. När dom är så här i formen sa herr Eriksson, då är dom som bäst. Jag håller med om av vad du sade Kurt. Dom var jättegodas att småtugga

(Forts. på sidan 8)

Några av mina minnen från älgjakter som varit Forts.....

på, med resultatet blev att man måste bunkra upp med öl och vatten för törsten vart ju hemsk efter ett tag.

Jag kommer även ihåg Nisse Westerholms ständigt återkommande fråga om det var någon som hade lite kaviar med sig så han fick smaka när några ägg skulle ätas. Han sneglade på Kurt, för där visste han att det skulle nappa på denna fråga. Till saken hör också att det dög inte med vilken kaviar som helst. Kalles lättroka var ingen höjdare, men Nisse visste att Kurt tyckte om Eiders välrökta kaviar, så det var bara för Kurt att mot några väl valda ord som....Ta inte allt nu....böja sig ner och plocka upp tuben ur ryggsäcken. Nisse sprerade med tumnageln rätt ut, greppade tuben och klämde till. Sen var halva tuben tömd, ty Nisse har ärvt sin far Nores stora händer med tumnaglar stora som matskedar. Kurt fick köpa mer kaviar nästa dag och Nisse slickade sig om munnen och gottade sig av den goda sältan från Eiders välrökta kaviar. Hur han gör idag vet jag inte, men om Nisse får chansen att smaka på lite god kaviar, så missar han den inte.

Vitmyrpasset, som Kurt, vår radio 4:a häckade i, och som man en del gånger nästan måste ha en liten kanot tillhands för att ta sig ut till och som han fortfarande passar från, fast annan passplats med gott resultat. Det

var ifrån det nya älgtornet vid Vitmyren som det berömda drammat med skotten i Radio Västernorrlands direktsändning utspelade sig för ett par år sedan. Kurt pangade på älgen och Tulla-Maja skrek rakt ut i radioetern, sittande hopkrupen i passtornet jättechockad över vad hon fick vara med om. Det tog nog några dagar för stackars Tulla-Maja att

komma i balans igen tror jag, men för Kurt var det nog både spännande, trevligt och roligt att ha "Brudar i kartongen" som det heter. Dom flesta älgar som har skjutits i Häggsjölaget har nerlagts där vid myrflärken. Det lönar sig att vara tjurig, beslutsam och envis, för Kurt han fick rätt för vad som gäller för ett bra älgpass.

Kallbäckspasset. Det var där som jag höll på att skrämna livet ur två bärplockande damer när

dom gick alldeles under passtornet jag satt i. Vad gör man i en sådan situation. Jo....Det fick bli en liten diskret harkling och hostning som hördes ovanför deras huvuden. Två förvånade ansikten vändes uppåt och stirrade på mej, och så hördes den ena damen säga till den andra.... Oj då, här är det visst älgjakt på gång. Sen fortsatte dom att plocka bär som om inget hade hänt. Det var bara för mej att gå därifrån och söka mej ett annat ställe att sitta passkytt på. Vad säger man...skogen är ju till för alla som det heter. Rätta mej om jag har fel.

1000 kronorsälgarna, som var 3 stycken stora älgdjurar uppe på några myrar mot Marksidan. Den morgonen var ganska dimmig när jag gick upp mot mitt pass som jag hade byggt några veckor tidigare. Jag hade nog suttit en dryg timme, när det var något som rörde sig nere på myrkanten. Jag plockade fram kikaren som låg nerpackad i ryggsäcken. Bara att göra en sådan liten rörelse och skitsak tyckte jag var jobbigt. När det är så tyst och vindstilla som det var vid detta tillfälle, bara dessa dimridåer som fanns över myren, så tyckte jag det prasslade och levde om sig i min ryggsäck alldeles förskräckligt. Men älgarna hade inte tagit någon som helst notis om mej där jag satt och tittrade på dom genom kikaren. Dom åt i lugn och ro, sen för-

(Forts. på sidan 11)

Ukulelegruppen "Häggsjöborna"

Vi fortsätter att träffas och spela. Kom med Du också! Gärna även med andra instrument som kan komplettera soundet.

Alla är välkomna att vara med, ung som gammal och även om du tidigare aldrig har spelat nått annat instrument än möjligen luftgitarr. Intresserad?

Hör av dig till

May-Gun Näslund 070 554 5647

så får du veta mer

Den lilla röda stugan vid vägens kant forts...

en lönsamt att öppna och stänga grinden, i synnerhet åt de bilburna, en kategori som ökade för varje dag. Hästskjutsarna var heller inte att förakta. Vissa dagar kunde intäkterna komma upp i summor som en familjeförsörjare hade svårt att uppnå på sitt knog. Men det fanns problem också. Det fanns inget lås på stugan och Höglin var rädd om sina pengar, så han tog och förvarade slantarna i järnspisen. Det gick bra, men till sist var det så mycket pengar i spisen, så det rök inte ut.

Det berättas att Erik o Hanna Näslund var honom behjälplig med att tömma spisen, diska och putsa upp slantarna. De räckte till en cheviotkostym av bästa märke, skor och galoscher samt lite lyx i stugan. Inkomstkällan varade ytterligare något år men sen togs grinden bort. Då hade Höglin samlat på sig så mycket pengar att det räckte honom livet ut. Han kunde även bekosta sin begravning med grindslantar.

Nästa man som kom att bo i stugan var Jonke Wikström. Han hade tillsammans med hustrun Anna bott på ett landhemman på LarsJansbacken i Häggsjö. Där livnärde han sig och sin familj som dagsverkare med markbrytning som specialitet. Närig och speciell skall han ha varit. Det sägs att när han bröt mark till någon bonde hade han ofta någon av sina pojkar med som hjälp. Då hade han alltid med sig en hink som de gjorde sina behov i, och tog sen hem hinken

på kvällen och gödslade sin egen täppa. Han hade betalt för att bryta mark men inte för att gödsla den, sade han. Med tiden blev det tillfälle att köpa mark i Sjöviken vid Öjesjöns sydspets. Så han timrade ner sin stuga och sitt fähus och flyttade till det nya stället. Från en av de vackraste platserna runt Häggsjön till en av de vackraste platserna vid Öjesjön! Storstenen lärde sig fort vart stugan flyttats. Tio levande barn födde Anna innan hon slutade sina dagar i barnsäng. Wikström skaffade sig en hushållerska som hette Tilda Ernström. Hon försökte även rädda ekonomin som var i fritt fall. Växlar och reverser förföll och en process om en markaffär gjorde inte saken bättre.

Efter en tid stod hushållerskan som ägare och Jonke Wikström flyttade till den lilla stugan vid vägens kant. Höglin hade avlidit. Han blev sjuk och efter en vecka på sjukhus ville livsandarna inte vara med längre. Wikström började för att dryga ut den peng som han fick från kommunen, att laga skor och han försökte sig även på att reparera klockor. Att plocka isär klockorna gick bra, men att sätta ihop dem igen och få dem att fungera var svårare. Men ibland fungerade även det. Skomakeriet gick mycket bättre, för det hade han förkovrat sig i då han till husbehov haft tio barns skor att öva på. Många historier finns att berätta om det ego-centriska originalet, för ett sådant var han.

Näste man som skulle få bo i stugan genom kommunens försorg var Ante Lindbäck.

Han var en torpare från Kammartjärn som helt hade tappat arbetslusten. Folk sade att han var lat, men det kan knappast vara hela sanningen. Aborrmete vid tjärnen var den enda verksamhet som tilltalade honom. Följden blev misär för familjen både ekonomiskt och emotionellt. Kommunens allt i allo, Nicke Lindberg bestämde att Ante skulle få flytta till stugan vid bruksvägen. Hustrun och dottern fick lite hjälp för att kunna bo kvar på torpet. Så blev Ante Lindbäck den tredje ”patienten” på det lilla äldreboendet. Ante fann sig tillrätta, hur väl har jag svårt att förstå efter flytt från det idylliska torpet med åker och äng som sluttade ner mot skogstjärnen, kor i lagårn och lagad mat vid eget bord. Nu fick han laga sin mat själv, och det löste han genom att tillaga tjockpannkaka med mycket amerikanskt fläsk i. Den passade bra både till frukost och middag. Mellan måltiderna satt han vid fönstret och tittade på grantopparna på andra sidan vägen.

Ibland kom hans fru, de var ju inte skilda, och städade de 11 – 12 kvadratmetrarna samt tog med sig smutstvätt hem och tvättade åt honom. Ibland satt han sig på en stubbe intill stugan och åt lingon. Blåbär och lingon hade han in på knuten, och hjortronmyr ett hundratal meter bort. ”Man gett äta mycke bär, annars ramle tänren ur käften”, sade han. Men att det var det amerikanska fläsket var han inte så övertygad om. Han hade bara ett par tre tänder kvar, och dom

Forts. sid 15

Sommarcykelväg på Norrstigen

Härnösands kommun har med stöd av Trafikverket genomfört en förstudie med syfte att klargöra förutsättningarna för att skapa en sammanhängande gång- och cykelväg i anslutning till Norrstigens sträckning mellan Kallbäcken och E4 vid Älandsbro. Det kulturarv som tidigare generationer har skapat ska tas tillvara, utvecklas och göras tillgängligt genom att erbjuda attraktiva cykelvägar med intressanta upplevelser. Förstudien har presenterats vid ett möte den 23 april 2013

där samtliga mark/ fastighetsägare utmed sträckan var inbjudna. De som närvarade vid mötet var positiva till tankarna på en sommarcykelväg.

Nu föreligger ett förslag till nyttjanderättsavtal som ska tecknas med de mark/ fastighetsägare som är ägare till enskilda vägar och stigar. Sträckor där Trafikverket är väghållare och enskilda vägar med statsbidrag är upplåtna för allmän trafik.

Den 22 Maj beslutade Arbetslivsnämnden att nyttjanderättsavtal skall tecknas med respektive markägare. Därefter påbörjas arbetet med röjning, eventuell grusning och

skyltning. Detta arbete beräknas starta under sensommaren.

För Häggsjö är det den s.k. Marksvägen som berörs där man kommer att ta bort en del stenar och jämna till och grusa upp så att det fungerar att cykla.

Vi behöver säkert inte räkna med någon rusning av cyklister i och med detta på Norrstigen. Men visst är det positivt att vi blir uppmärksammade, och kanske skulle vi kunna göra någon aktivitet i föreningen när cykelvägen ska invigas?

/Barbro

Isfiske på Häggsjön

Det är ett bra tag sedan vi hade en "vårvinter" med så fin is på sjön.

Ganska många har sökt sig ut för att fiska, åka skidor, promenera, rasta hundar eller njuta av solen och kanske av en kopp kaffe från termos. Flera helger har varit soliga men kalla. För oss som har fiskat har det nappat dåligt. Söndagen den 14 april var sista fina dagen för pimping. På måndagen kom regnet och det blev vatten på isen. Vi hade 7-åriga barnbarnet Arvid med oss ut. Mysigt och lugnt tills vi nästan skulle gå hem. Då ropade Arvid upphetsat på morfar. En stor käft syntes i det borrarade hålet. Upp lir-

kade de en gädda som huggit på kroken. Den var nog ganska hungrig och som ni ser så slank att den kunde följa med upp. Ett riktigt fiskeäventyr för Arvid som absolut även ville smaka på fisken. Vikt och längd? Ingen aning.

/Fam Henriks-son

Första fisken

Sommaren 2012 fick Ludde fyra år sitt första fiskeredskap, ett kastspö. Självklart skulle det testas under en båttur på Häggsjön. Pappa som är intresserad fiskare och har testat allehanda redskap i sjön var med för att instruera. Ludde fick iväg sitt första kast och fick order av pappa att börja veva in draget. Så säger han att det är så svårt för det går så tungt. Och det var inte konstigt. En gädda på dryga 80 centimeter och nära 4 kilo satt på kroken. Luddes nybörjartur höll i sig, för sen fick Ludde en liten gädda varje följande tre dagar, medan pappa till

hans förtjusning endast fick sjögräs på kroken.

/Mormor

Barbro o

Morfar Kurt

Några av mina minnen från älgjakter som varit Forts.....

svann dom in i lövslyet för att för evigt vara borta. Jag hade kontakt med Kurt vår radio 4:a, och sade att jag hade haft älgar för minst 10000 kronor framme på mitt pass den morgonen. SCA:s prislista på älgjurar var för oss i vårt lilla lag alldeles för dyrt, men samtidigt var även avståndet till djuren alldeles för stort, så det löste sig naturligt för mej. Men visst var det en grann naturupplevelse att få skåda dessa giganter som gick i lugn och ro, åtandes sin älgfrukost i morgondimmornas omfamnande täcke.

Degermyrsälgarna. Det var en syn som jag sent skall glömma. Vi satt på ett eftermiddagspass ute på myren vid en liten slyskogsudde som var perfekt som älgpass. Det var grannlagets markägare Allan Sandelius som också satt som passkytt i sitt lag och undertecknad som kamperade ihop i eftermiddagens solsken. Vi visste att det fanns älg på skogen så Kurt vart placerad tvärs över myren c:a 300 meter norr om oss. Det vi inte visste var att det fanns flera djur som rörde sig där i skogen runt myren. Plötsligt smäller det ett eller två skott från 4:ans pass. Jag kommer inte riktigt ihåg detta efter alla dessa år, men 4:an rapporterade att ett djur var skjutet och nerlagt. Då får jag och min jaktkamrat se denna mäktiga syn som har fastnat på mina näthinnor. Ut på myren i perfekt solsken kommer fyra stora älgar vandrande rakt mot oss på ett led där vi sitter tysta som möss. Dom kommer närmare och närmare, men till sist blir vi nog avslöjade i deras älgögon eller stora öron, jag tror nog det senare, att det sitter nog några gubbar nerhukade bland allt porsris och lövsly som vi inte ska gå i närheten av, så dom viker av och försvinner in bland tallskogen och några bergknallar som fanns alldeles framför oss. Vi hade i alla fall bestämt att vi inte skulle skjuta på dessa

enormt vackra djur som vi hade på c:a 100 meters avstånd. Jag och farbror Sandelius hade därefter ett mycket vackert jaktminne att prata om så fort våra vägar korsades.

Eftersök, när det var så mörkt så att jag inte visste vart jag var. Inte förrän jag placerat mina 47:or till stövlar mitt i Kallbäck-en. Då förstod jag att jag stod mitt i bäcken som är gränsen mellan Ångermanland och Medelpad. Sen skulle man tråkla sig hem i nattsvarta mörkret också över rishygget. Hem kom jag, hungrig var jag och en jäkla tid tog det.

Ugglan som ryttlade alldeles ovanför mitt huvud vid ett eftersök nere på **Ångmans svedja.** Jag hade blivit placerad på en liten åkerlapp ner vid "Torpet" som vi sa inom jaktlaget. Solen som var på nedgång bakom granskogen gjorde att det var en lite trolsk stämning över stället. Jag vet inte vad det var som gjorde att jag råkade titta upp mot den begynnande stjärnhimlen, det kändes lite konstigt bara. Två meter ovanför mitt huvud hängde liksom en stor skugga. Det var tror jag, en slagugglas revir jag hade klampat in på. Kalla kårar gick snabbt nerför ryggraden på mej. Skulle den sätta klorna i huvudet på mej, eller skulle den flyga vidare. Ugglan valde att flyga vidare över sina domäner. Jag såg mej själv tyckte jag efteråt, lite småchockad med sönderklöst och uppriven hårbotten, försöka förklara för min familj vad jag hade varit med om. Pappa har blivit påhoppad av en stor ugglan. Men men...det gick bra. Ett fint och härligt jaktminne blev det av det hela.

Det har även varit morgonpigga sommarstugeägare som har kommit på bästa morgontid när det har varit alldeles vindstilla och tyst och börjat slå potatisblast med röjsåg...börjat tagit upp potatis och slängt i plåthinkar så jag tyckte att det skulle ha hörts över till andra sidan Häggsjösjön hur det bullrade och small. Man

blir så glad så glad när man får besök den tiden på morgonen. Då var det bara att packa ihop och draga vidare som man säger, till andra jaktpass som man kanske, om man hade tur, kunde få se en älggrumpa röra sig bland buskarna.

Minnesbanken är lång och stor med alla saker som har hänt men inte nämnts. Nu har jag lagt bössan och patronerna på hyllan som det heter efter nästan 40 års älgjakt, men bevarar dessa minnen ömt och varmt i själ och hjärta. En del av mina jaktkamrater finns kvar även idag. En del av jaktlaget finns tyvärr inte mer, men dom kanske sitter på sin molntuss och ler igenkännande åt detta som jag nu har skrivit ner. Jag saknar dom mycket och tänker ofta på alla dessa jakthistorier som är berättade av dessa åldersmän vid våra jaktpauser vi har haft. Frid över deras namn och jaktminnen.

/Christer Nordieng

Salong Ulrica

Hårvård för damer och herrar

0611-125 09

Köpmangatan 4 B
(Prismahuset)

Härnösand

Gravströmsholmen – Åkerön?

2007 tog vi kontakt med Lantmäteriet per telefon med önskan om att namnet på ön skulle ändras. Under de följande fyra åren hade vi upprepade samtal med Lantmäteriet med påstötningar i ärendet. 2011 blev vi upplysta om att en ansökan måste framställas skriftligt och åtföljas av ett protokollsutdrag från Häggsjöns Fiskevårds- och Intresseförening där föreningen ställde sig bakom önskemålet. Ansökan skickades till Lantmäteriet i september 2011.

Efter drygt ett år kom Lantmäteriets beslut att namnet skulle stå kvar oförändrat. Vi gavs tillfälle att överklaga beslutet till regeringen. Detta måste

ske inom tre veckor, d v s handlingen skulle vara Lantmäteriet tillhanda strax efter jul- och nyårshelgen. Vi lyckades få överklagandet klart och bifogade två bilagor, den ena författad av Nils Erik Westerholm, den andra av Paul Grafström, en ättling inom den släkt som en gång ägde ön. Båda stödde på olika sätt namnändringen.

Den 5:e februari i år skickar Lantmäteriet vårt överklagande till regeringen åtföljt av ett mångordigt s k missiv, där man vidhåller sin inställning att namnet ska kvarstå oförändrat och ondgör sig över att vi ifrågasätter kvalitén på det fältarbete som låg till grund för

att ön skulle ges namnet Gravströmsholmen. Någon tid senare fick vi ett meddelande från handläggaren inom regeringen, närmare bestämt Socialdepartementet, att handlingarna inkommit och att vi gavs tillfälle att yttra oss över Lantmäteriets missiv. Den 10:e maj skickade vi in vårt yttrande och nu väntar vi på regeringens beslut.

Gigi och Åke Westin

Nu har föreningen ett partytält som du som medlem kan låna

Det består av ett tältpaket med 5x8 m PVC partytält, bottenram, stomlinor och jordspjut.

Beslut om handhavande såsom förvaring och utlämning tas upp vid årsmötet.

I avvaktan på detta finns tältet hos Barbro och Kurt, 77124, 0707 666607 eller kurt.eriksson@qrt.se.

Om du vill låna tältet kostar det inget, däremot får du lägga 500 kr som deposition vilket återfås vid återlämnandet.

På <http://haggsjo.qrt.se> finns en länk till fullständig manual över hur man sätter upp tältet

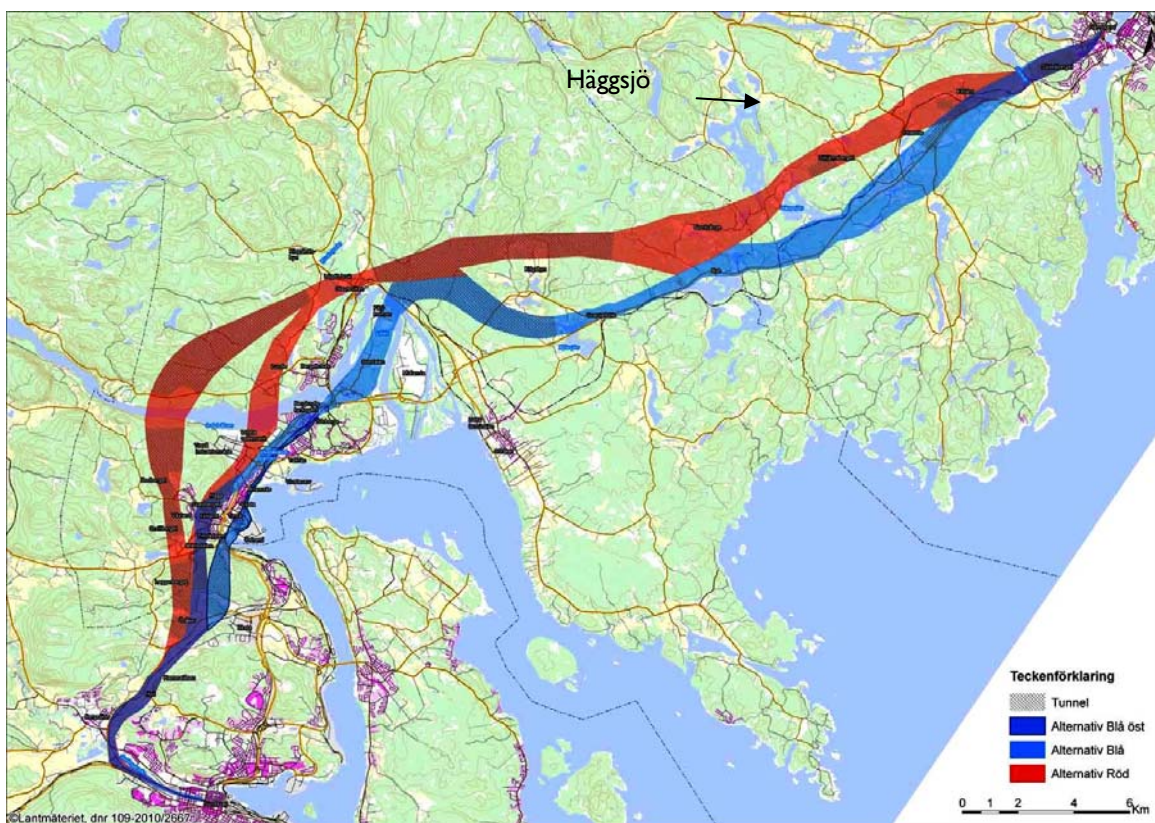
Ny sträckning av järnvägen genom Häggsjö

Som ni säkert sett finns den nya sträckningen av Ådalsbanan Sundsvall—Härnösand inte med i Trafikverkets investeringsplan för Sveriges transportsystem för åren 2014-2025. Den presenterades den 13 juni och har fått en hel del kritik. Det är alltså ett förslag som

skall bearbetas och kanske revideras innan beslut. Det går allt så inte att ”ropa hej” ännu att vi skall slippa en dragning genom Häggsjö.

Eftersom Ådalsbanan är en flaskhals för vidare trafik norrut, finns det starka krafter som kommer att försöka påverka förslaget i en annan riktning. Det finns även möjlighet att som privatperson lämna synpunkter.

Järnvägsutredningen omfattar fyra utredningsalternativ som alla har samma start- och målpunkt. Terrängen i

området och gällande järnvägstekniska krav gör att alternativen omfattar flera långa tunnlar och broar. De fyra alternativen:

- Röd Väst
- Röd Öst
- Blå
- Blå Öst, där Röd Öst är den sträckning som går genom Häggsjö, och ska enligt Järnvägsutredningen ha följande utseende: *”Passage mellan Norrkrånge och Häggsjön sker i marknivå och växlar i terrängen mellan bank och skärning. Vid Häggsjön finns möjlighet att bygga en ny mötesstation, därefter går järnvä-*

gen in i en ca 1 km lång tunnel genom Lilltjärnsberget”

Sträckningen skulle få stora konsekvenser för de boende. Vid Häggsjögränsen skär den rakt genom Kallbäckens avrättningsplats, går sedan vid Sjövikens sydspets där många hus berörs, vidare mot Häggsjön där flera sommarstugor drabbas, rakt över norra delen av Häggsjön och två holmar, och sedan in i ”Ängsviken” där den går in i tunnel mot Mark. (Se karta på första sidan)

/Barbro W

Boka in

*Häggsjö festspel den 27 juli 15.00
vid Jacobsson/Kirseboms lagun*

Medtag kläder för utevistelse, glatt humör och musikinstrument i alla former (mer info vid årsmötet)

Namn o Nytt - Familjesidan

Kalendariet – Vad händer och när?

- 10 juli 18.00-20.00 **Torpkväll** med Linje 5 Elin Wessblad med musiker, servering, lotteri, bokbord Vängman historia, loppisen öppen
- 17 juli 18.00-20.00 **Torpkväll** med med unga musikbegåvningar från Stigsjö och Viksjö det blir en spännande kväll på torpet, servering, lotteri, bokbord, Vängman historia, loppisen öppen
- 27/7 **Janne Vängman-torpet, Auktion**, visning kl 10
- 27/7 **Häggsjö festspel 15.00** Jacobsson/Kirsebom lagun
- 3/8 **Barsvikendagen** med knallemarknad
- 10/8 **Kakfrossa** på Bygdegården kl. 14. Bidra med ditt godaste recept och smaka på allt gott
- 24/8 **Lysafton (Stugsista) Barsviken**. Medtag marschaller
- 24/8 **Lysafton (Stugsista) Häggsjön** från 18.00. Sätt upp marschaller vid din brygga/strand och åk runt och känn stämningen
- 31/8 **Lysafton (Stugsista) Öjesjön**. Eldar tänds vid badplatsen 18.00. Ta med något att grilla samt marschaller att tända

Häggsjö-loppan

Önskas:

Sekelskiftesmöbler, spännande byggnadstillbehör, smiden m.m.
Leksaker före 70-tal
Ring 0705-93 83 73

Erbjudes:

Böcker, över 400 titlar
Branting, Fogelström, Mårtensson, Mankell, Christie, Doyle m.fl
För katalog ring 0611-740 77

MB Compact och 123-delar samt div. övriga MB-delar säljes.
Ring Bill, 0705-93 83 73

Trädfällning på tomten? Ring Kjell-Erik på 070-554 5623

TÖRS NI, VILL NI ÄTA GÄDDA? FALSK KRABBSALLAD

1 stor gädda 2-3 kg
1,5 msk salt per liter vatten

Ta ur gäddan och skölj den.

Lägg gäddan ofjallad i en stor kastrull.

Mät vatten och salt.

Låt gäddan bli helt genomkokt och fortsätt sedan att koka den ytterligare 15 min. Detta för att fiskköttet ska bli lite fastare än vanligt.

Låt gäddan kallna och rensa den så att endast benfritt gäddkött återstår.

Nu ska fiskköttet sjuda i en lag.

2,5 l vatten

1 dl grovt salt

1 sockerbit

1 pilsner

1 stort knippe med krondill eller

dillstjälkar och dillfrön

Koka upp ingredienserna till lagen. Lägg i gäddköttet och låt sjuda i 15 minuter.

Kyl ner lagen snabbt t ex i rinnande vatten. Låt köttet ligga kvar i lagen i 6 timmar så att det hinner ta till sig smaken.

Fiska upp gäddköttet, som kan användas både till stuvningar och sallader. Går även att frysa täckt med spadet i mindre formar.

SALLAD

4 dl gäddkött enligt ovan

1 dl majonnäs

1 dl gräddfil

4 msk chilisås

1 dl frysta ärter

kokt färsk sparris, alt.fryst eller på burk

Tomater salladsblad

Rör samman majonnäs, gräddfil och chilisås. Blanda försiktigt ner gäddköttet

Efterlysning

Jag fortsätter att samla bilder i en bildbank för Häggsjö, och vill därför gärna låna gamla fotografier för inscanning.

Hör av dig till

Barbro Westerholm,
0611-77124 eller 073- 6607266

och de tinade ärtorna. Fördela på salladsblad. Garnera med sparris och tomat eller andra tillbehör t ex ägg, räkor, lime, dill...

EN ÖVERRASKNING PÅ
SOMMARENS BUFFÉBORD

Ann-Catrine Henriksson

Den lilla röda stugan vid vägens kant...

var han rädd om.

Ja, man kan tycka att det här var ett förskräckligt sätt att ta hand om sina åldringar, men det kan nog hända att de kände sig mera tillfreds med tillvaron än vad många gör idag. Alla som passerade de här stugorna, mjölkskjutsen på morgonen, skolbarnen morgon och kväll, liksom alla som kontrollerade om det rök ur skorstenen, eller om gardinerna var fördragna under dagen. När det var brödbak och slakt på byn, hamnade ofta smakprov i stugan. Även Ante Lindbäcks tid rann ut. Han blev sjuk, kom in på sjukhus, fick ett bad och en säng med rena lakan, Efter några dagar var hans liv till ända.

Den siste som bodde i den röda stugan genom kommunens försorg, var Gustav Adolf Karlstrand, förmodligen bördig från Alnön, för hans smeknamn var Alnömyggen. Av hans utseende att döma hade han en hel del lappblod i sina ådror, mycket under medellängd, hjulbent och lite sneda ögon. Karlstrand kom från kommunens boende i Lindomsböle och var nog yngst av de herrar som bott i stugan. Han var en vandringsman, ett finare namn för luffare. Han hade varit gift två gånger, en gång med en hedersam kvinna från Stigsjö, och en gång med en hemmansägarkvinna från Häggdånger. Båda äktenskapen gick i kras på grund av hans vandringslust och hans ovilja för kroppsarbete. I övrigt var han nog en av de duktigaste karlar som trampat på landsvägarna. En riktig mångsysslare, han byggde en fiol åt en

man i Sundsvall som betraktades som ett mästerverk.

Materialet till fiolen tog han från veden som han fått av socknen när man rev kyrkstallarna i Häggdånger. En moped fick han av Olsson i Häggsjö. Mopeden var av ett tjeckiskt märke, som hade ord om sig att vara ganska värdelös för ramlagret höll inte, och när garantitiden hade gått ut och Olsson ledsnat på att byta lager, gav han bort den. Karlstrand hade väl aldrig sett en sådan motor, men han plockade sönder den och tillverkade ett lager av virknålar och lite andra grejer som han härdade i järnspisen. Sedan körde han mopeden så länge som han bodde på trakten

Åt mig tillverkade han ett 20-kalibrigt hagelgevär som jag använde till ekorrjakt tills polisen tog det. Jag hade ett gammalt rostigt Remingtonlås som jag hade ropat in på auktion. Han borrade ut bultarna och fixade det. Sedan for han till Ljustorp och köpte två mynningsladdare som han finansierade genom att sälja det ena. Sedan kapade han pipan på det andra, brotchade ut ett 20-kalibrigt patronlåde, filade till en gäng som passade i låset och tillverkade en kolv av trä. Sen var det bara att skjuta ekorre igen. Ekorrskinn betalades mycket bra på den tiden. Ja, han var verkligen en märklig man Karlstrand och vi blev goda kompisar han och jag trots den stora åldersskillnaden. Han var runt 65 år när jag var 13 – 14 år. Helt plötsligt fick han tag på en kvinna från Ljustorp som han flyttade till. Det höll inte så länge, men då blev han ett fall för Hässjö kommun, och med tiden hamnade han på Strandbo i Söråker där han blev bekant med

en änka från Ljustorp och gifte sig med henne. En sen eftermiddag kom paret i taxi och bjöd på tårta till eftermiddagskaffet, eftersom de varit i Ljustorp och gift sig. Den här händelsen tilldrar sig på 1940-talet, så visst måste man medge att det har hänt en hel del.

På 1960-talet efter kommunsammanläggningen sålde Säbrå kommun de här fattigstugorna som de kallades till privatpersoner, och ett par från Härnösand köpte den här stugan. De hette Gerdin. Stugan fick namnet Mariefred, som stod på en stor skylt som såg ut som om den suttit på akterkastellet på en Waxholmsbåt. Vad skylten kom ifrån och vem som stal den efter nära femtio år, skulle vara intressant att veta. Den har försvunnit under de allra senaste åren. Att det är en planerad stöld är ställt utom allt tvivel, för det har behövts både stege och verktyg för att ta ner skylten. Mannen avled efter något år och kvinnan förolyckades vid en trafikolycka i Högsnäs 1970. Stugan visade sig vara svårsåld, så traktens jägare köpte den för en billig penning och hade den som högkvarter under några år. Men den vandaliserades så kapitalt av ett ungdomsgäng som härjade, att det var inte meningsfullt att använda den för ändamålet. Nu hoppas jag att den får vara ifred och bli ett monument över tider som varit.

Ja, det var sagan om den lilla röda stugan vid vägens kant och åldringsvården anno dazumal.

/NEW

Ordförande: Barbro Westerholm
Adress: Häggsjö 261
871 91 Härnösand
Tfn: 0611-771 24, 073-660 7266
Sekr: Kurt Eriksson
Adress: Häggdånger, Häggsjö 261
871 91 Härnösand
Tfn: 0611-771 24
mob: 0708-66 66 07

Häggsjöns Varjehanda
Redaktionen c/o Kurt Eriksson
Häggsjö 263
871 91 HÄRNÖSAND
Tfn: 0708-66 66 07
E-post: Kurt.Eriksson@qrt.se

Häggsjöns varjehanda på webben
finns på
<http://www.haggsjo.qrt.se>

Där kan du även läsa protokoll och
annan information som rör föreningen

Häggsjöns Intresse- och Fiskevårdsförening

Föreningen grundades 1948 för att tillvarata fiskerättsinnehavarnas intressen och för att på bästa sätt främja och utveckla fisket och fiskevården för dåtida och framtida generationer vid Häggsjön.

Föreningen har efter ombildningen 1990 utvidgats till att bli en intresseförening för samtliga medlemmar som bor och verkar kring Häggsjön samt har intresse i sjöns välmåga.

Från vår slogantävling:

"Sommar som vinter, i Häggsjö det fint är!"

"För Häggsjön genom tiderna!"

"Njut av sommar vinter o tö, i vårt vackra Häggsjö"

"Liten som stor, alla vill vara Häggsjöbor"

"Gör som lommen, häcka i Häggsjö!"

Glöm ej inför nästa nummer:

- Ditt förslag / bidrag till innehåll
- Dina frågor, undringar om bygden m.m.
- Köp o Sälj på Häggsjö-loppan
- Ditt företags sponsor-annonser

Vi vill gärna ha Dina synpunkter på Häggsjöns Varjehanda

Detta är vårt andra nummer av Häggsjöns Varjehanda och inför ev. fortsatta nummer skulle vi gärna vilja ha Din åsikt om denna form för information om gamla och nya tider samt händelser runt Häggsjön.

Vad tycker Du om detta nummer av Häggsjöns Varjehanda ?

- Mycket bra, önskar läsa fler utgåvor
 Det är OK, varken bra eller dåligt
 Tycker inte att denna form av information behövs

Hur ofta skulle Du vilja läsa Häggsjöns Varjehanda ?

- En gång per år
 När ny information av intresse för Häggsjön och mig uppstår
 Aldrig mer, det räcker med detta nummer

Vad vill Du att Häggsjöns Varjehanda skall innehålla ?

- Mer om gamla tider och de som bodde där på den tiden
 Gammalt och nytt, Gärna frågespalt, samt "Köpes och Aktuella frågor som: Vad händer med Rödberget, Bottniabanan

Är Du själv beredd att bidra med material och inlägg till Häggsjöns Varjehanda ?

- Gärna, har material för nästa utgåva
 Inte för närvarande, kanske senare
 Nej, läser helst vad andra skriver om

Kommentarer (skriv gärna mer på ett extra papper):

Namn _____

Adress _____
_____

E-post: _____

Telefon _____

Skicka Din åsikt till:

**Redaktionen c/o Kurt Eriksson
Häggsjö 261
871 91 HÄRNÖSAND**

PS Även om Du inte besvarar frågorna, så önskar vi att Du hjälper oss att uppdatera medlemsregistret genom att skicka in namn, adress, tel.nr (hem o till stugan) samt e-post-adress för er som har sådan.